

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Toma Nadejda
Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Gamurar Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.11.2019 – 19.06.2020 (prima instanță);
2. 13.07.2020 – 20.01.2021 (instanța de apel);
3. 25.03.2021 – 28.04.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni /sediul central/ din 19 iunie 2020, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Gamurar Victor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (1); 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – 4 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – 1 an închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Gamurar Victor de 4 ani 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Gamurar Victor a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei.

1.1 Pentru a pronunța sentință, prima instanță a constatat că, Gamurar Victor în seara zilei de 14.10.2018, aproximativ la orele 21:00, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, având intenția comiterii unui act de huliganism, în timp ce se afla în gospodăria cet. Dahnovici Ion, situată pe X din X, văzându-i pe cet. Cojocar Victor și cet. Cușnir Gheorghe mergând spre centrul or. Strășeni, ieșind în stradă, încălcând intenționat ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, într-un mod grosolan și demonstrativ, manifestând obrăznicie deosebită, urmărind scopul de a-i pedepsi și de a-i defăima pe aceștia în fața prietenilor săi, intenționat, fără nici un motiv, a inițiat un conflict cu cet. Cojocar Victor și cet. Cușnir Gheorghe în timpul căruia i-a aplicat lui Cușnir Gheorghe o lovitură cu pumnul în regiunea feței, urmare a cărui fapt ultimul a fost doborât la pământ.

Tot atunci, Gamurar Victor, în continuarea acțiunilor sale huliganice, urmărind aceiași intenție, văzând că cet. Cojocar Victor, care în acel moment se afla lângă el, a intervenit, încercând să aplaneze conflictul apărut între ei, intenționat i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul căruia fapt ultimul a căzut, după care i-a mai aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea ochiului drept.

În rezultatul acțiunilor huliganice comise de Gamurar Victor, cet. Cușnir Gheorghe i-au fost cauzate dureri fizice, iar cet. Cojocar Victor i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0360 din 16.04.2019, vătămări corporale grave sub formă de plagă penetrantă a globului ocular drept cu inclavarea irisului.

Tot Gamurar Victor, la data de 14.10.2018 în jurul orelor 21:00, aflându-se în stradă în or. Strășeni, în apropierea gospodăriei cet. Dahnovici Ion, situată pe X, în timpul acțiunilor huliganice comise asupra lui Cojocar Victor, intenționat i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea feței, în rezultatul căruia fapt ultimul a căzut, după care i-a mai aplicat o lovitură cu piciorul ochiului drept, în rezultatul cărui fapt lui Cojocar Victor i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de plagă penetrantă a globului ocular drept cu inclavarea irisului, ceea ce constituie pierderea capacității permanente de muncă în volum de 35% și se califică conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0360 din 16.04.2019 se califică ca vătămări corporale grave.

Astfel, acțiunile lui Gamurar Victor au fost încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – *„huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicare a violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită,, și în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – „vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, însoțite de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă”*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 Procurorul în Procuratura r-nului Strășeni, Gureu Ana, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Gamurar Victor să fie recunoscut culpabil și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa: în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – 6 ani închisoare; în baza art. 287 alin. (1) Cod penal – 1 an închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Gamurar Victor o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, instanța de judecată incorect a stabilit inculpatului Gamurar Victor pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece inculpatul intenționat a comis 2 infracțiuni intenționate, una dintre care face parte din categoria celor grave, care a fost îndreptată spre vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății persoanei, prin aplicarea directă a loviturii cu piciorul în regiunea ochiului drept, urmare a cărui fapt, partea vătămată Cojocar Victor și-a pierdut capacitatea permanentă de muncă în volum de 35 %; cea de-a doua infracțiune comisă de inculpatul Gamurar Victor, face parte din categoria celor mai puțin grave, infracțiunea dată a fost îndreptată spre încălcarea ordinii publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, într-un mod grosolan și demonstrativ, manifestând obrăznicie deosebită urmărind scopul de a-l pedepsi pe partea vătămată Cojocar Victor și victima Cușnir Gheorghe și de a-i defăima pe aceștia în fața prietenilor săi; potrivit cazierului contravențional în perioada de până la data de 18.01.2019 în privința lui Gamurar Victor au fost înregistrate 9 procese-verbale cu privire la contravenție, dintre care: 2 procese-verbale cu privire la contravenție în baza art. 354 Cod Contravențional; 1 proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 78¹ Cod Contravențional; 3 procese-verbale cu privire la contravenție în baza art. 69 Cod Contravențional; 3 procese-verbale cu privire la contravenție în baza art. 78 Cod Contravențional; deși inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de judecată urma a stabili o pedeapsă mai aspră pentru a curma încrederea infractorilor că vor fi blând pedepsiți; prin pedeapsa aplicată de către instanța de judecată nu a fost realizat scopul legii penale, deoarece în temeiul circumstanțelor menționate nu poate fi vorba de careva corectare a lui Gamurar Victor fără a fi supus răspunderii penale în conformitate cu sancțiunea prevăzută la articolul respectiv, prin executarea pedepsei cu închisoarea reală.

2.2 Avocatul Ursache Andrei în numele părții vătămate Cojocar Andrei, solicitând casarea sentinței, stabilirea unei pedepse mai aspre, invocând că, instanța de fond a apreciat infracțiunile comise de către inculpat ca fiind mai puțin grave, fapt care este inadmisibil, or, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, care în temeiul art. 16 alin. (4) Cod Penal, se califică ca

infracțiune „gravă”, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv; pedeapsa aplicată inculpatului Gamurar Victor este una disproporționat de blândă în raport cu faptele comise, dar mai cu seamă în raport cu urmările care au survenit pentru partea vătămată Cojocar Victor, care a suferit un traumatism extrem de grav, care de fapt este catalogat prin intermediul raportului de expertiză judiciară examinat de către instanța de fond, ca vătămare corporală „gravă” cu pierderea capacității de muncă a apelantului în proporție de 35 %; pedeapsa aplicată inculpatului Gamurar Victor este disproporționat de blândă, inclusiv reieșind și din motivele din care au fost comise infracțiunile, ori fiind analizată sentința primei instanțe, unde sunt transpuse toate declarațiile martorilor cât și propriu-zis a inculpatului și a părților vătămate, apelantul Cojocar Victor cu partea vătămată Cușnir Gheorghe pur și simplu mergeau pe stradă, nimerind astfel accidental în nemijlocita apropiere de locuința unde condamnatul împreună cu alți cetățeni se distrau; reieșind din conținutul probatoriului anexat la dosarul penal, s-a constatat că inculpatul a intervenit către părțile vătămate Cojocar Victor și Cușnir Gheorghe cu indignarea de ce ultimii „nu chiuie” în timp ce primul se distra și chiuia deopotrivă cu alți oaspeți ai săi; motivul din care inculpatul a acționat cu cruzime în adresa părților vătămate a fost simplul fapt că ultimii au ignorat solicitările lui Gamurar Victor și au dorit să-și continue calea, drept consecință alegându-se de fapt cu vătămări corporale; inculpatul prin acțiunile sale criminale a contribuit la aceea că apelantul Cojocar Victor a devenit practic invalid, pierzându-și un ochi, fapt constatat în raportul de expertiză medico-legală anexat la dosarul penal; faptele ilegale ale lui Gamurar Victor sunt cauzele invalidității apelantului Cojocar Victor; în urma traumelor primite, apelantul a suferit pagube materiale considerabile ca rezultat al tratamentelor efectuate, ori pierderea unui ochi a presupus multe intervenții chirurgicale care se rezumă la sume impunătoare; apelantul încă urmează să sufere o intervenție chirurgicală la ochi, pentru care de asemenea a suferit cheltuieli considerabile; inculpatul Gamurar Victor nu a restituit paguba cauzată apelantului prin acțiunile sale criminale, dar mai mult ca atât, acesta nici măcar nu a manifestat interes cu privire la starea de sănătate a apelantului, astfel dând dovadă de un comportament de rea-credință în acest sens, instanța de judecată urmând să constate aceste circumstanțe ca fiind agravante, ceea ce ar duce în mod evident la stabilirea unei pedepse mai aspre față de cea care este expusă în sentința apelată; instanța de fond nu a motivat în nici un fel aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ori în sentință urmau să fie exemplificate circumstanțele care au stat la baza suspendării condiționate a pedepsei cu închisoarea, fapt care nu se observă; la aplicarea pedepsei pentru infracțiunile comise de către inculpat, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61 și 75 Cod Penal, astfel pripit a ajuns la concluzia de a aplica prevederile art. 90 Cod penal și nu a argumentat care sunt circumstanțele care ar permite aplicarea acestor prevederi; sentința instanței de fond este afectată de

insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazurilor de casare a sentinței prevăzute de Codul de procedură penală, sub aspect de aplicare a pedepselor individualizate contrar prevederilor legale; prin acțiunile inculpatului s-a atentat nu numai la ordinea publică, dar și direct la siguranța, viața și sănătatea persoanei, la caz, Cojocar Victor; instanța de fond, în consecință emite o sentință, care nu destul că prevede o pedeapsă mai blândă în raport cu motivele infracțiunilor comise și faptele inculpatului, dar mai admite și o ilegalitate în ceea ce ține de individualizare a pedepsei sub aspectul personalității inculpatului, care în pofida faptului că formal a recunoscut vinovăția, apropo pentru a beneficia de reducerea pedepsei nu a reparat paguba provocată părții vătămate, dar nici măcar nici scuze nu și-a cerut pentru faptele comise; acțiunile ilegale ale inculpatului au dus la distrugerea viitorului apelantului la propriu, ori, Cojocar Victor nu mai are aspectul estetic al feței așa precum la avut anterior din cauza ochiului pierdut, cauză din care ultimul nu va putea să-și întemeieze o familie (apelantul este celibatar), ori, cine ar dori să se căsătorească cu un bărbat fără un ochi și cu aspect fizic neatrăgător; de asemenea, din cauza pierderii unui organ vital, apelantul nu va mai putea lucra și genera un venit decent pentru a supraviețui, așa precum îl poate face un om cu capacitate de lucru deplină; în concluzie, Gamurar Victor, din punct de vedere a răspunderii civile delictuale a manifestat o vinovăție sub formă de intenție, ceea ce a dus la urmări fizice, irecuperabile pentru apelant, dar și la anumite consecințe psihice, care greu vor fi înlăturate; pedeapsa aplicată lui Gamurar Victor prin sentința apelată este prea blândă și nu va duce la corectarea și reeducarea infractorului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021:

S-a respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de către avocatul Ursache Andrei în numele părții vătămate.

S-a admis apelul declarat de către acuzatorul de stat, s-a casat sentința parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Gamurar Victor, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal, s-a aplicat pedepsele:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 3 ani 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - închisoare pe un termen de 11 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Gamurar Victor pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 4 ani 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Gamurar Victor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 287 alin. (1) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită* și art. 151 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă.*

Instanța de apel a indicat că, termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat de la data pronunțării sentinței – 19 iunie 2020 și care a expirat la data de 06 iulie 2020, aceasta fiind și ultima zi pentru declararea apelului, însă cererea de apel formulată de avocatul Andrei Ursache în interesul părții vătămate Cojocar Victor împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 19 iunie 2020 a fost depusă după ultima zi de declarare a apelului – 13 iulie 2020.

În continuare, instanța de apel a menționat că, analizând procesul de individualizare a pedepsei penale în privința inculpatului Gamurar Victor, prin prisma prevederilor legale prevăzute de art. art. 7, 75, 61, 90 Cod penal și prin prisma argumentelor de apel invocate de acuzatorul de stat, a constatat că la stabilirea pedepsei penale, prima instanță a admis erori de drept, care afectează temeinicia soluției adoptate, carențele date fiind susceptibile de a fi înlăturare în procedura de judecare a apelului, prin desființarea sentinței în partea individualizării pedepsei și cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Instanța de apel a mai indicat că, prima instanță în partea individualizării pedepsei penale, sub aspectul executării acesteia, nu și-a motivat soluția, nu a indicat acele caracteristici ale inculpatului sau acele împrejurări ale cauzei care apreciate în ansamblul lor ar demonstra că scopul pedepsei penale reglementat la art. 61 Cod penal poate fi atins prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei penale.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Gamurar Victor, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a mai indicat că, prima instanță eronat a stabilit că infracțiunea

prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, susținând că, ținând cont de sancțiunea normei penale – închisoare de la 5 la 10 și raportate la prevederile art. 16 alin. (3)-(4) Cod penal, care stipulează că, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv, iar infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv, rezultă că, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod Penal se califică ca infracțiune „gravă”.

Instanța de apel a mai susținut că, circumstanțele ce țin de gravitatea faptelor comise de inculpat și urmările prejudiciabile care au survenit (partea vătămată Cojocar Victor și-a pierdut capacitatea permanentă de muncă în volum de 35 %, prejudiciul cauzat prin infracțiune nu a fost recuperat), de personalitatea inculpatului, care anterior a fost atras la răspundere penală și contravențională, demonstrează faptul că corectarea inculpatului și atingerea scopului legii penale este posibilă doar cu privarea acestuia de libertate, prin dispunerea executării pedepsei penale sub formă de închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, prin urmare, instanța de apel a conchis că, această măsură de pedeapsă - executarea pedepsei penale sub formă de închisoare stabilită inculpatului Gamurar Victor în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă și necesară în vederea restabilirii echității sociale, corectării și resocializării inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zagorceanu Artur în numele inculpatului, indicând art. 6 CEDO însă nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a menține pedeapsa stabilită prin sentință, invocând:

- inculpatul și-a recunoscut vina și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii comise, inculpatul are la întreținere 3 copii minori;

- aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a pedepsei poate asigura pe deplin scopurile pedepsei, nefiind necesară izolarea lui Gamurar Victor de societate;

- instanța de apel n-a luat în considerație prevederile art. 34 alin. (5) lit. a) și e) Cod penal, potrivit cărora, la stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale: pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului și dacă persoana a fost condamnată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

- a fost încălcat dreptul inculpatului Gamurar Victor la examinarea cauzei sale de către o instanță imparțială, care este o parte componentă a dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) al Convenției Europene;

- instanța de apel nu a motivat prin nimic din care motive consideră că nu e posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod penal;

- Gamurar Victor nu prezintă pericol social sporit, și-a făcut concluzii din cele

întâmplute, careva consecințe grave infracțiunea nu a avut.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se

constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 57 – 61 v. II) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei definitive și modul de executare a pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare: gravitatea infracțiunilor săvârșite – mai puțin gravă și gravă, prezența circumstanței atenuante – căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „Gamurar Victor nu prezintă pericol social sporit, și-a făcut concluzii din cele întâmplate, careva consecințe grave infracțiunea nu a avut, a recunoscut vinovăția și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii”, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată (f.d. 58 – 61 v. II), a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului – la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior condamnat fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, la fel, instanța de apel just a luat în considerație faptul că în urma acțiunilor inculpatului, prin aplicarea directă a loviturii cu piciorul în regiunea ochiului, partea vătămată și-a pierdut capacitatea permanentă de muncă în volum de 35%, astfel, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Colegiul penal respinge ca declarativ argumentul avocatului precum că „careva consecințe grave infracțiunea nu a avut”, or, în urma acțiunilor inculpatului, prin aplicarea directă a loviturii cu piciorul în regiunea ochiului, partea vătămată și-a pierdut capacitatea permanentă de muncă în volum de 35%.

Mai mult, instanța de recurs mai indică că, inculpatul a fost condamnat anterior în baza art. 264¹ alin. (4) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, astfel, fiindu-i stabilită o pedeapsă non privativă, inculpatul nu a conștientizat și nu s-a corectat, mai mult, a săvârșit o infracțiune prin care a încălcat ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate urmată de o infracțiune prin care partea vătămată și-a pierdut capacitatea permanentă de muncă în volum de 35%, fapt ce demonstrează că suspendarea executării pedepsei definitive, după cum solicită apărarea, nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, **corectarea** și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnațiilor, cât și a altor persoane.

Referitor la argumentul indicat de recurent precum că „instanța de apel nu a motivat prin nimic din care motive consideră că nu e posibil de aplicat prevederile art. 90 Cod penal”, Colegiul penal conchide că instanța de apel a motivat (f.d. 59 - 61 v. II) pe deplin necesitatea stabilirii pedepsei sub formă de închisoare inculpatului, argumentare care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Gamurar Victor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 mai 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie